

Vil obduksjonen forsinke begravelsen?

Som regel vil en obduksjon ikke ha noen betydning for tidspunktet for begravelsen. Obduksjonen utføres som regel på formiddagen første virkedag etter dødsfallet. Den avdøde kan derfor tidligst hentes av begravellesbyrået samme ettermiddag. Noen ganger må obduksjonen av praktiske grunner utsettes. Begravellesbyrået kan gi nærmere informasjon i det enkelte tilfelle.

Hvordan kan pårørende få vite resultatet?

Etter en sykehusobduksjon går rapporten til den legen som rekvirerte undersøkelsen. Det er derfor oftest den behandlende legen ved den aktuelle avdeling eller fastlegen (ved dødsfall utenfor sykehus) som vil ha den videre kontakten med pårørende. Er man i tvil om hvor man skal henvende seg, kan man kontakte patologiavdelingen for veiledning.

Rapporten etter en rettsmedisinsk obduksjon går til politiet, og det er i prinsippet oppdragsgiveren som bestemmer hvem som skal få vite hva som ble funnet. Dersom det ikke dreier seg om etterforskning av en kriminalsak vil vanligvis den patologen som gjorde undersøkelsen, i samråd med politiet, kunne formidle resultatet til de pårørende.

Noen ganger er det mulig å gi et fullstendig svar med en gang etter obduksjonen, men andre ganger kan det ta tid før svar på alle spesialundersøkelser foreligger.

Som pårørende kan du kontakte følgende for mer informasjon:

Lege:

Avdeling:

Telefon:

Den Norske Patologforening, 2008

Den siste legeundersøkelsen

En orientering til pårørende om obduksjon

Den norske patologforening

DEN NORSKE LEGEFØRENING

Hvorfor obdusere?

Formålet med en obduksjon er å få oversikt over dødsårsaken og det hendelsesforløp som førte til døden. Noen ganger kan dødsårsaken være ukjent, for eksempel der dødsfallet kom så brått på at det ikke var tid til å gjøre tilstrekkelige undersøkelser. Selv når dødsårsaken synes klar, kan obduksjonen gi viktig informasjon både for deg/dere som pårørende og for legene, for eksempel om effekten av den behandlingen som er gitt.

Resultatet av obduksjoner er også viktig for å skaffe ny viten om sykdommer. Obduksjonen har også en viktig plass i kvalitetssikringen i helsevesenet og i utdanningen av leger. Den tilbakemelding legene får gir verdifull kunnskap som kommer andre pasienter til gode. Sett fra samfunnets side er obduksjon viktig for å få en god oversikt over dødsårsaker og helsetilstanden i befolkningen. Endelig kan resultatet av obduksjon være viktig når politiet etterforsker et mistenkelig dødsfall.

Kan pårørende kreve obduksjon?

Obduksjon kan bare rekvireres av lege eller politi, men generelt strekker helsevesenet seg langt for å etterkomme pårørendes ønsker så sant det er kapasitet. Hvis dødsfallet skjer på sykehus og legene der ikke selv har foreslått obduksjon, er det naturlig å ta dette opp med legene som behandlet avdøde eller med avdelingsoverlegen. Ved dødsfall utenfor sykehus kan pårørende henvende seg til legen som tilkalles ved dødsfallet eller til fastlege. Trygden dekker alle utgifter i forbindelse med obduksjonen.

Kan pårørende motsette seg obduksjon?

Nærmeste pårørende skal så langt råd er få informasjon om at det kan være aktuelt å obdusere den avdøde og har full rett til å motsette seg at det blir gjort en obduksjon. Obduksjon blir som regel utført første virkedag etter dødsfallet, men sykehuset kan utsette obduksjonen hvis pårørende ønsker mer tid. Hvis sykehuset vil ha mulighet for å benytte materiale fra obduksjonen til senere undervisning eller til forskning, skal pårørende også informeres og gis mulighet for å reservere seg særskilt, selv om obduksjon blir utført.

Hvis politiet begjærer en rettsmedisinsk obduksjon som ledd i en etterforskning, kan man som pårørende ikke motsette seg undersøkelsen.

Hva skjer ved obduksjonen?

En obduksjon er en grundig utvendig og innvendig undersøkelse av kroppen etter døden. Undersøkelsen utføres av en spesialisert lege (patolog) og en medhjelper. Først undersøkes kroppen utvendig for å se etter skader. Man åpner så legemet, og de indre organer og hjernen undersøkes. Det tas ut et antall små vevsbiter for undersøkelse i mikroskop. Noen ganger tas også prøver til f.eks. medikamentanalyser eller påvisning av bakterier. Når undersøkelsen er ferdig føres organene tilbake i kroppen og åpningene lukkes. Når den avdøde senere ligger kledd og pyntet i kisten vil disse sårene vanligvis ikke være synlige. Hele obduksjonen tar omtrent to timer, men legen vil bruke lenger tid på å ferdigstille den endelige rapporten.

Hva skjer med vevsprøvene?

Små vevsbiter som tas ut til videre undersøkelse blir tatt vare på ved patologiavdelingen. Av og til vil det være nødvendig å bevare større deler eller hele organer for grundigere undersøkelse. Disse organene kan da ikke legges tilbake i kroppen, men blir i ettertid kremert. Hvis vev skal brukes til undervisning og forskning, kan dette heller ikke legges tilbake i kroppen.